Derkenar

Peygamberlerde Bulunan Sıfatlar

Sıdk: "Allah'tan(c.c.) almış oldukları emirleri insanlara olduğu gibi bildiren ve hayatlarının hiçbir anında yalan söylemeyen ve dosdoğru davranan" anlamına gelir.

Emanet: "Eminlik, güvenilirlik" anlamında peygamberlerin en önemli niteliklerinden biridir.

İsmet: "Allah'ın(c.c.), peygamberlerini gizli ve açık her türlü günahtan; şirkten, küfürden, münafıklıktan ve zulüm yapmaktan koruması" demektir.

Fetanet: "Üstün zekâ ve kavrayış gücüne sahip olma" anlamına gelir.

Tebliğ: "Allah'ın(c.c.) kendilerine indirmiş olduğu vahiyleri insanlara eksiksiz olarak bildirmesi" anlamına gelir.

(Dinî Terimler Sözlüğü, s. 411, 90, 225, 116, 442.)

4. Peygamberimizin Nübüvvet Öncesi Ahlaki Olgunluğu

Allah Teâlâ, yüce ahlak üzere olduğunu[47] beyan ettiği Resulü'nü, peygamberlik öncesi ve sonrasını kuşatacak şekilde üstün bir karakterde yaratmıştır. Bütün hayatı boyunca peygamberliğine uygun örnek bir yaşantı süren Hz. Muhammed'in(s.a.v.) İslam Öncesi Dönem'de en bilinen ve öne çıkan özelliği "eminliği" olmuştur. Ona bu sıfatı bizzat veren Mekkeliler, peygamberlik mücadelesi sonrasında kendisine şair, sihirbaz, kâhin diyerek iftira etmişler ancak onun güvenilirliğine söz söyleyememişlerdir.[48] Öyle ki İslam tebliğine en büyük direnci gösteren müşrikler, ticaret için şehir dışına çıktıkları zaman ellerindeki değerli eşyaları birbirlerine değil, güvenilir bildikleri Hz. Peygamber'e teslim etmişlerdir. Bu yüzden Allah Resulü(s.a.v.), hicret ederken kendisindeki emanetleri sahiplerine iade etmesi için Hz. Ali'yi geride bırakmıştır.[49]

Hz. Muhammed'in(s.a.v.) Mekkeliler nezdinde sahip olduğu güvene dayalı itibar, Kâbe'nin onarımı sırasında ortaya çıkan kavgada, tarafları barıştıran anahtar olmuştur. Hacerülesved'i yerleştirme şerefini paylaşamayan kabilelerin çözüm olarak bulduğu hakem eminliğinden şüphe duymadıkları Hz. Muhammed(s.a.v.) olunca hepsi sevinmişti. Ne karar vereceği beklenen Allah Resulü(s.a.v.) fetânet sahibi zeki bir insan olduğunun ispatı niteliğindeki uygulaması ile anlaşmazlığı suhuletle çözmüştür.[50]

İslam öncesi dönemde **el-emin** kabul edilen Hz. Peygamber, **tebliğ**inin başlangıcında, *"Şu dağın ardında düşman var, üzerinize baskın düzenleyecek desem bana inanır mısınız?"* diye sorduğunda muhataplarının cevabı "Elbette inanırız çünkü şimdiye kadar senin yalan söylediğini hiç duymadık." olmuştu.[51] Böylelikle Hz. Peygamber'in eminliğinin bir gereği olan doğruluğu da yine içinde yaşadığı toplumun şahitliği ile bir kez daha teyit edilmiş oldu.

Bütün peygamberlerin ortak sıfatlarından olan **sıdk** ve **emanet**i en güzel şekilde hayatının erdemleri arasına katan Allah Resulü(s.a.v.), cahiliye âdetleri içinde büyümüş olmasına rağmen yaşadığı çağın kötülüklerinden ve çirkinliklerinden de uzak kalmış, şirke bulaşmamıştır. Allah Teâlâ'nın **risalet**ini istediği diğer bütün peygamberler gibi Hz. Muhammed de(s.a.v.) O'nun muhafazası ile günahtan alıkonulmuş ve **ismet** sıfatına uygun bir hayat sürmüştür. Nitekim Kâbe'nin onarımı sırasında taş taşırken edep yerlerini gösterecek şekilde elbisesini kaldırmasına bir şekilde izin verilmemiş olduğunu bizzat kendisinin zikretmesi, Hz. Peygamber'in cahiliye âdetlerinden korunduğunu göstermesi bakımından önemlidir.[52]

47 bk. Kalem suresi, 4. ayet.
48 İbn Hişâm, es-Sîre, C 1, s. 194, 288-289.
49 İbn Hişâm, es-Sîre, C 2, s. 124-126.
50 İbn Sa'd, et-Tabakât, C 1, s. 145; İbn Hişâm, es-Sîre, C 1, s. 204-211.
51 Müslim, İman, 355.
52 bk. Buhârî, Menâkıbü'l-ensâr, 25; bk. İbn Hişâm, es-Sîre, C 1, s. 191-195.

YORUMLAYALIM

Müslümanlara yaptığı eziyetlerle bilinen Nadr b. el-Hâris, İslam tebliğiyle mücadele hususunda Kureyşlilerle yaptıkları toplantılarda durumu şöyle özetlemiştir: "Ey Kureyş topluluğu! Vallahi başınıza öyle bir iş gelmiştir ki artık üstesinden gelemezsiniz. Muhammed, daha gençken aranızda en hoşnut olduğunuz, en doğru sözlü ve en fazla güvendiğiniz kimse idi. Nihayet saçlarına ak düşüp olgunlaştığında size bu getirdiğiyle gelince siz ona sihirbaz dediniz. Hayır! Vallahi o sihirbaz değildir..."

(İbn Hişâm, es-Sîre, C 1, s. 320.)

Nadr'ın bu sözlerinden yola çıkarak müşriklerin Hz. Peygamber hakkındaki düşüncelerini yorumlayınız.

Mekkelilerin birçoğunun evlenmek niyetiyle teklif götürdüğü dönemin iffetli kadınlarından Hz. Hatice'nin bizzat evlenme teklif ettiği Hz. Muhammed'i(s.a.v.) eş olarak seçmesinde onun ahlakına duyduğu hayranlık önemli bir rol oynamıştır. Zira Hz. Hatice, onun hakkında önceden işittiği güzel hasletleri ticaret hayatında kendisine verdiği görev ile yakından tecrübe etmiş; dürüst, güvenilir ve namuslu bu gençle aile hayatı kurmuştur. Sadakat üzerine kurulmuş olan evlilikleri boyunca Resulullah'ın(s.a.v.) eşine olan güzel tutumu değişmeden yirmi beş yıl devam etmiştir. Bu tutum Hz. Hatice'nin vefatı sonrasında vefa şeklinde kendini göstermiştir. Allah Resulü(s.a.v.), tebliğ faaliyetlerinde her türlü desteği veren Hz.Hatice'yi hiçbir zaman unutmamış, onun hatırasını *"Allah bana ondan daha hayırlısını vermemiştir. Herkes benim peygamberliğimi inkâr ederken o bana inandı. Herkes beni yalanlarken o beni tasdik etti. İnsanlar mallarını esirgerken o malıyla beni destekledi. Üstelik Allah bana ondan çocuk da nasip etti."* diyerek hayırla yâd etmiştir.[53]

Hz. Peygamber, yalnızca hayat arkadaşına değil, doğduğunda kendini emziren Ebu Leheb'in cariyesi Süveybe Hanım ve süt annesi Halime Hatun'a karşı da vefakâr davranmış, iyi bir evlat olarak onları gözetmiş, ihtiyaçlarını karşılamıştır. Aynı şekilde çocukluğundan itibaren kendisinin bakımıyla ilgilenen Ümmü Eymen'e(r.a.) hürmet göstermiş, *"Sen benim ikinci annemsin."* diyerek ona iltifat etmiştir.[54]

YAZALIM

Ahlaki erdemlerden olan doğru sözlü ve güvenilir olmanın kişiye toplumsal hayatında sağladığı faydalar hakkında bir kompozisyon yazınız.

53 Ahmed b. Hanbel, Müsned, C 6, s. 117-118; bk. İbn Hişâm, es-Sîre, C 1, s. 198-201.
54 İbn Sa'd, et-Tabakât, C 1, s. 88-91; İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-ğâbe, C 7, s. 217.
55 Muhammed Hamidullah, İslam Peygamberi, C 1, s. 71.